

Art. 4. Poszczególni ministrowie w razie potrzeby władni są przekazywać w drodze rozporządzeń Staroście morskiemu odpowiedni zakres działania w działach administracji, niezespolonej z administracją ogólną.

Art. 5. Starosta morski podlega pod względem osobowym Wojewodzie Pomorskiemu; pod względem służbowym zaś — w działach administracji, zespolonych z administracją ogólną — Wojewodzie Pomorskiemu, a w innych działach administracji państwowej, bezpośrednio właściwym ministrom, o ile rozporządzenia wydane na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia nie postanowią inaczej.

Art. 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i właściwym ministrom.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

679.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 listopada 1926 r.

o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

Na podstawie rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 30 sierpnia 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 745) i art. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia: polami zarażenymi są pola, na których ziemniaki dotknięte zostały rakiem ziemniaczanym; polami zagrożenymi są pola, przylegające do pola zarażonego, jak również te, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że zostały lub mogą zostać dotknięte rakiem ziemniaczanym.

§ 2. Ziemniaków, zebranych z pola zarażonego, nie wolno używać do sadzenia, na paszę zaś wolno je używać jedynie po ugotowaniu lub uparowaniu.

Ziemniaki te mogą być wyniesione (wywiezione) poza obręb gospodarstwa, w którym zostały wyprodukowane, jedynie za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej.

§ 3. Ziemniaków, zebranych z pola zarażonego, nie wolno płukać w rzekach, strumieniach, kanałach, rowach, jeziorach i stawach.

Wodę, użytą do płukania tych ziemniaków, należy zlewać do specjalnego dołu, głębokości przynajmniej 0,75 mtr., wykopanego w odległości nie mniejszej, niż 5 mtr. od studni, gnojowni oraz wymienionych wyżej wód; dół ten następnie winien być odkazono odpowiednim środkiem dezynfekcyjnym (np. formaliną).

§ 4. Z gospodarstwa, w którym występuje rak ziemniaczany, nie wolno wynosić (wywozić) poza jego obręb obierzyn, tętów i innych odpadków ziemniaków, jak również chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.

Wszelkie odpadki, pozostałe po zbiorze ziemniaków na polu zarażonym, winny być przed zaoraniem tego pola na miejscu spalone lub zakopane na głębokości przynajmniej 0,75 m.

§ 5. Na polu zarażonym nie wolno uprawiać innych odmian ziemniaków, prócz tych, które zostaną wskazane przez Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy jako odporne na raka ziemniaczanego.

Płonów roślin okopowych, wyprodukowanych na polu zarażonym, nie wolno używać do sadzenia, ani wynosić (wywozić) poza obręb gospodarstwa, w którym zostały wyprodukowane.

§ 6. Ziemniaki, dotknięte rakiem ziemniaczanym, a ujawnione poza gospodarstwem rolnym, należy zużytkować na miejscu w sposób niezagrażający rozszerzaniem się zarazy, stosownie do wskazówek miejscowej władzy policyjnej.

§ 7. Składy, piwnice, urządzenia transportowe oraz wszelkie inne pomieszczenia, w których znajdowały się ziemniaki, dotknięte rakiem ziemniaczanym, winny być niezwłocznie po ich usunięciu odkażone przez właścicieli lub zarządców tych pomieszczeń, na koszt właścicieli zarażonych ziemniaków.

§ 8. Miejscowe władze policyjne zwalczają raka ziemniaczanego według wskazań Państwowego Instytutu Naukowo-Rolniczego w Bydgoszczy oraz tych instytucji, które do pracy tej zostaną powołane przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 9. W celu zwalczania raka ziemniaczanego, w szczególności zaś w celu wykonywania nadzoru, zmierzającego do jego ujawnienia, miejscowe władze policyjne, jak również należycie upelnomocnieni delegaci Państwowego Instytutu Naukowo-Rolniczego w Bydgoszczy lub instytucji, określonych w § 8 niniejszego rozporządzenia, mają prawo:

wchodzić na pola oraz do pomieszczeń, służących do przechowywania i przerobu ziemniaków;

badać urządzenia, służące do przerobu ziemniaków, a także środki ich przewozu i przenoszenia;
badać ziemniaki i ich odpadki;
brać próbki roślin ziemniaków i ich części w ilości do 1 kg.

§ 10. Osoby, użytkujące lub zarządzające polem, a także osoby, przechowujące ziemniaki, mają obowiązek zgłoszenia do miejscowej władzy policyjnej każdego wypadku wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego, przed upływem 24 godzin od chwili dostrzeżenia tych objawów.

Miejscowa władza policyjna obowiązana jest natychmiast powiadomić Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy o otrzymanem zgłoszeniu, jak również o dostrzeżonych osobiście lub ujawnionych w inny sposób wypadkach wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego.

§ 11. Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o wystąpieniu objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego, przystępuje do badań, mających na celu sprawdzenie tych objawów.

O ile badania te nie wykażą istnienia raka ziemniaczanego, Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy zawiadamia o tem niezwłocznie osoby zainteresowane oraz miejscową władzę policyjną.

W razie stwierdzenia raka ziemniaczanego Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy podaje o tem niezwłocznie do wiadomości miejscowej władzy policyjnej, wskazując pola, które winny być uznane za zarażone i zagrożone, oraz wymieniając środki, niezbędne do zastosowania na polach zagrożonych.

Celem wyjaśnienia przyczyn pojawienia się lub rozszerzenia się raka ziemniaczanego Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy może żądać udzielenia sobie potrzebnych informacji, w szczególności zaś wypełnienia odpowiednich kwestionariuszów przez osoby, wymienione w § 10 niniejszego rozporządzenia, bądź przez miejscowe władze policyjne, które obowiązane są przeprowadzić odpowiednie dochodzenie według wskazówek Państwowego Instytutu Naukowo-Rolniczego w Bydgoszczy.

§ 12. Miejscowa władza policyjna niezwłocznie po otrzymaniu od Państwowego Instytutu Naukowo-Rolniczego w Bydgoszczy zawiadomienia, stwierdzającego raka ziemniaczanego, wydaje, na podstawie otrzymanego zawiadomienia i z powołaniem się na nie, orzeczenie o uznaniu pól za zarażone i zagrożone oraz zarządza stosowanie na polach zarażonych przepisów §§ 2—5 niniejszego rozporządzenia, na polach zaś zagrożonych — stosowanie tych z pośród wymienionych przepisów, które zostały wskazane przez Państwowy Instytut Naukowo-Rolniczy w Bydgoszczy.

Orzeczenia te oraz zarządzenia miejscowa władza policyjna obowiązana jest niezwłocznie doręczyć osobie zainteresowanej oraz dopilnować ich wykonania.

Miejscowa władza policyjna obowiązana jest nadto niezwłocznie zawiadomić o treści wydanych orzeczeń i zarządzeń władzę administracyjną I-ej instancji, która poda je do wiadomości publicznej.

§ 13. Zarządzenia, przewidziane w §§ 2 i 6 niniejszego rozporządzenia, miejscowe władze policyjne wydają zawsze na podstawie i z powołaniem się na wskazania Państwowego Instytutu Naukowo-Rolniczego w Bydgoszczy lub instytucji, określonych w § 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Miejscowe władze policyjne mogą, w razie potrzeby, w granicach przysługujących im ogólnych uprawnień, wydawać i inne prócz wynikających z rozporządzenia niniejszego zarządzenia co do sposobu użytkowania pól zarażonych oraz pól na polach tych wyprodukowanych.

§ 15. Ograniczenia, wynikające z przepisów §§ 2—5 niniejszego rozporządzenia, obowiązują już od chwili, gdy osoba, wymieniona w § 10, poweźmie wiadomość o okolicznościach, uzasadniających obowiązek zgłoszenia. Ograniczenia te tracą swą moc obowiązującą z chwilą otrzymania od Państwowego Instytutu Naukowo-Rolniczego w Bydgoszczy zawiadomienia o niestwierdzeniu raka ziemniaczanego.

Ograniczenia, wynikające z orzeczeń i zarządzeń, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, obowiązują aż do czasu całkowitego lub częściowego ich uchylecia przez miejscową władzę policyjną w trybie, przewidzianym dla wydania tych orzeczeń i zarządzeń.

§ 16. W wypadku niewykonania przez osoby do tego obowiązane zarządzeń miejscowej władzy policyjnej, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w określonym przez nią terminie, władza ta może zarządzić dokonanie tych czynności na koszt osób, obowiązanych do ich wykonania.

§ 17. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zarządzeń, wydanych na podstawie tych przepisów, będą karani więzieniem do 1 roku i grzywną do 10.000 zł. lub jedną z tych kar.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego w 7 dni po dniu ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

680.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 22 listopada 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zatwierdzeniu opłat taryfowych na przewóz osób, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych linjami Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Że-